

רעפ 5644-11-24 - יחיא וחידי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 5644-11-24

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר

המבקש: יחיא וחידי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים (השופט ד' זילר), מיום
29.10.2024 בעת"מ 49647-10-24

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ד' זילר) בעמ"ת 49647-10-24 מיום 29.10.2024, שבגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (השופטת ע' גרינבאום) במ"ת 50614-06-24 מיום 25.10.2024, שבמסגרתה דחה בית המשפט את בקשת המבקש לביטול מעצרו עד תום ההליכים בפיקוח באיזוק אלקטרוני ולשילובו בהליך טיפולי.

2. ביום 24.6.2024 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ביום 1.7.2024 הורה בית משפט השלום על מעצר המבקש עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני. בהמשך, לבקשת המבקש, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר בעניינו. בתסקירים שהוגשו לבית המשפט המליץ שירות המבחן על קביעת תנאי מעצר שיאפשרו את שילובו של המבקש בהליך טיפולי, כולל הסרת האיזוק האלקטרוני. המבקש עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. בית משפט השלום דחה את הבקשה וקבע כי אין עילה המצדיקה עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש; כי המסגרת המתאימה לבחינת שילובו של המבקש בהליך טיפולי היא התיק העיקרי; וכי בשלב זה לא ניתן לאיין את המסוכנות

הנשקפת מהמבקש בתנאים מגבילים קלים יותר.

על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה וקבע כי הפניית המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן אינה מצדיקה כשלעצמה עיון חוזר בתנאי המעצר ואינה מהווה התחייבות לקבלת המלצת שירות המבחן. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי נוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקש אין מקום להסרת האיזוק האלקטרוני לצורך ההליך הטיפולי המוצע; וכי בשלב הנוכחי של ההליך המבקש אינו מתאים לשילוב בהליך טיפולי, בהתאם לכללים שנקבעו בהלכת סויסה (ראו: בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פס' 7, פ"ד סד(3) 101 (2011)).

3. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי בקשתו מעלה שאלות משפטיות בעלות השלכות רוחב המצדיקות את קבלת הבקשה, כמו השאלה בנוגע למשקל שיש לתת להמלצת שירות המבחן. נוסף על כך, מלין המבקש על אופן יישומה של הלכת סויסה על נסיבות המקרה דנן.

4. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך בתשובה.

5. כידוע, רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או כאשר עולה חשש לחוסר-צדק חמור או עיוות-דין (ראו, מני רבים: בש"פ 4782/24 שחאדה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (14.6.2024); בש"פ 6560/23 שלאדה נ' מדינת ישראל, פס' 4 (6.9.2023)). עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים אלה. הבקשה דנן אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית בעלת השלכות רוחב, והיא נטועה עמוק בנסיבותיו הפרטניות של המקרה הנדון. עוד לא שוכנעתי כי קיים בעניינו חשש לפגיעה בלתי-מידתית בזכויותיו של המבקש או לעיוות-דין.

6. אוסיף עוד כי המבקש עותר לאימוץ המלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר ולשלבו בהליך טיפולי, ואולם, כידוע, המלצת שירות המבחן מהווה אך כלי עזר מקצועי חשוב לבית המשפט, ואולם אין בהמלצה כדי לכבול את שיקול דעתו "בבחינת 'כזה ראה וקדש'" (ראו: בש"פ 8097/14 אזברגה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (9.12.2014); בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל, פס' 6 (12.5.2015); בש"פ 5540/18 ריפי נ' מדינת ישראל, פס' 12 (2.8.2018)). לא למותר לשוב ולהדגיש את שנאמר לא אחת בפסיקה כי לנגד עיני שירות המבחן עומדים שיקולים אשר אינם, בהכרח, חופפים לשיקולים העומדים לפני בית המשפט בדונו בבקשה למעצר עד תום הליכים (ראו: בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל, פס' 15 (6.6.2011)).

7. בשים לב לכל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ה (07 נובמבר 2024).

יעל וילנר
שופטת